

Sygnatura akt I C 936/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: SSR Monika Pietrzyk

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lipca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. przeciwko G. B.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 936/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej G. B. kwoty 5 265,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, że pozwana w dniu 23.07.2007 r. zawarła z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu gotówkowego numer (...), z której pozwana się nie wywiązała, nie regulując zadłużenia. W dniu 03.06.2015 r. (...) S.A. Oddział w Polsce zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanej. Łączna wysokość zadłużenia została stwierdzona dokumentem księgowym i wynosi na dzień 23.12.2015 r. 5 265,72 zł w tym z tytułu kapitału - 3 411,11 zł, odsetek umownych - 1 653,61 zł, kosztów poniesionych przez bank w wysokości 201,00 zł. Pozwana wzywana do zapłaty, nie uiściła żądanej kwoty.

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu pozwana zaprzeczyła, że w 2007 r. zaciągnęła zobowiązanie finansowe z banku objętego wskazaną umową. Pozwana podniosła także, że nie została poinformowana przez nabywcę wierzytelności o dokonanej cesji oraz nie była wzywana do dobrowolnej zapłaty należności przed wniesieniem pozwu. Niemniej jednak, zdaniem pozwanej, strona powodowa zakupiła wierzytelności, które na chwilę zakupu i składania pozwu były przedawnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. B. zawarła w dniu 23 lipca 2007 r. z S. A. z siedzibą w P., Oddziałem w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego nr (...), zgodnie z którą Bank oddał do dyspozycji w ramach odnawialnego limitu kredytowego środki pieniężne w wysokości i na warunkach ustalonych w umowie.

/dowód: umowa bankowa – k. 12-13, tabela opłat i prowizji, załącznik nr 1, regulamin kredytu odnawialnego k. 35-40/

W dniu 29.04.2009 r. S. A. z siedzibą w P. Oddział w Polsce wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 29.06.2009 r., sygn. akt I Co 681/09 nadano klauzulę wykonalności.

/dowód: bankowy tytuł egzekucyjny – k. 19, akta egzekucyjne KM 1455/09/

Na podstawie tego tytułu wykonawczego z wniosku wierzyciela - (...) Oddział w Polsce, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kamiennej Górze prowadził egzekucję przeciwko G. B. w sprawie o sygn. KM 1455/09. Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2015 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone na wniosek wierzyciela. Tytuł wykonawczy został zwrócony wierzycielowi.

/dowód: postanowienie z dnia 10 sierpnia 2015 r. – k. 47 akt KM 1455/09/

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 1 czerwca 2015 r. strona powodowa nabyła od S. A. z siedzibą w P. Oddziału w Polsce wierzytelność wynikającą z umowy kredytu odnawialnego nr (...) przysługującej wobec pozwanej.

/dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 14 z aneksem k. 11/

Sąd zważył, co następuje:

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów w postaci dokumentów, których autentyczność nie budzi żadnych wątpliwości. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanej jakoby w ogóle nie zawierała umowy z S. B., a podpis na umowie nie pochodził od niej. Pozwana nie wykazała, że nie zawarła tej umowy, zwłaszcza w kontekście dopuszczenia przez nią możliwości zawierania „jakiejs” umowy z tym Bankiem oraz dokonania wzrokowego porównania graficznej formy podpisów na k. 13 oraz k. 9,14, 30, 39, 50 akt komorniczych, które z dużym prawdopodobieństwem pochodzą od tej samej osoby.

Podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia jest uzasadniony, bowiem nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w stosunkowo niedawno wydanej uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. III CZP 29/16 (zob. uchwała SN z 29.06.2016 r., III CZP 29/16, L., Numer (...)). Sąd Rejonowy w pełni podziela ten pogląd, czemu dał wyraz w wyroku oddalającym powództwo.

Pierwotna wierzytelność wynikała z zawartej pomiędzy bankiem a pozwanym umowy bankowej. Postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku wierzyciela – banku, ostatecznie w dniu 10 sierpnia 2015 r. zostało umorzone na wniosek wierzyciela. Ewentualny skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego w postaci przerwy biegu przedawnienia mógł więc dotyczyć wyłącznie pierwotnego wierzyciela – banku. Nie rozciągał się na stronę powodową – cesjonariusza tej pierwotnej wierzytelności, mimo wniesienia pozwu w okresie trzech lat od umorzenia postępowania egzekucyjnego.

W tym miejscu wskazać należy, iż bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony klauzulą wykonalności nie jest zwykłym tytułem wykonawczym. Wynikał z uprzywilejowanej pozycji banków. Prawo bankowe dawało bankowi możliwość wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, mimo iż ten był przecież równorzędną - w świetle prawa cywilnego sensu largo - stroną stosunku zobowiązaniowego. Bank miał mimo tego swoiście ukształtowaną pozycję, z której płynące korzyści nie powinny się rozciągać na kolejne podmioty. Uznać w konsekwencji należało, że wyjątkowość instytucji bankowego tytułu egzekucyjnego powodować musi wyłączenie kolejnych podmiotów od bycia objętymi materialnoprawnymi skutkami wszczęcia egzekucji z wniosku egzekucyjnego banku. Skutki te dotyczyły wyłącznie banku i nie służyły oraz nie służą każdorazowemu nabywcy roszczeń, niebędącemu bankiem. W powołanej uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. Sąd Najwyższy wskazał wyraźnie, że w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cedenta kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności.

Zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Umowa bankowa łącząca strony stosunku zobowiązaniowego została przez Bank wypowiedziana, co przyznała strona powodowa w piśmie k. 27 – stawiając wierzytelność w stan wymagalności na dzień 06.03.2009 r. Następnie pierwotny wierzyciel – Bank wystawił tytuł egzekucyjny. Termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata (art. 118 k.c.). Przedawnienie roszczenia nastąpiło zatem w dniu 7.03.2012 r. Powództwo o to roszczenie zgłoszone zostało zaś w dniu 26.01.2016 r.

W tych warunkach zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną jest skuteczny. W konsekwencji mogła ona się uchylić od zaspokojenia roszczenia strony powodowej, stosownie do art. 117 § 2 k.c., wobec czego powództwo zostało oddalone, co znajduje odzwierciedlenie w treści wydanego wyroku.